FRANZ ALFRED SIX
NARODOWO-SOCJALISTYCZNY SPEC OD MASONERII

DR NORBERT WÓJTOWICZ

DOJŚCIE NAZISTÓW DO WŁADZY W SPOSÓB RADYKALNY ZMIENIŁO SYTUACJĘ NIEMIECKICH WOLNOMULARZY. **HERMANN RAUSCHNING** PRZYWOŁYWAŁ JEDNĄ Z WYPOWIEDZI HITLERA: „TERAZ MY JESTEŚMY NAJSILNIEJSI I DLATEGO USUNIEMY [...] ZARÓWNO KOŚCIÓŁ, JAK I MASONERIĘ".

SS-Oberscharführer Franz Alfred Six

SS-Standartenführer Franz Alfred Six

Franz Alfred Six – zdjęcie z procesu w 1948 r.

W swoich pracach, omawiając ostatnie lata przedwojenne, **Ludwik Hass** podkreślał, iż „władze zhitleryzowanych Niemiec walkę z «ruchem symbolicznej kielni» w skali nie tylko krajowej, lecz także – co było chyba praktyką bezprecedensową – również międzynarodowej". Było to widoczne w strukturze utworzonego w 1931 r. Sicherheitsdienst des Reichsführers-SS (SD). Spośród funkcjonujących w ramach SD-Hauptamtes trzech urzędów problematyka wolnomularska interesowała przede wszystkim Amt II SD-Inland (Abteilung 111), w mniejszym zakresie zajmował się tym również kontrwywiadowczy Amt III SD-Ausland/Abwehr (Abteilung 213). Po utworzeniu w 1939 r. Reichssicherheitshauptamtu (RSHA) w skład którego włączono struktury SD, Amt II po reorganizacji przekształcił się w Amt VII Weltanschauliche Forschung und Auswertung – SD-Ausland, zajmujący się zagadnieniami światopoglądowymi i ideologicznymi wśród „wrogów systemu", m.in. masonów. Funkcjonujący w ramach SDHA Amt II początkowo kierowany był przez prawnika **Hermanna Johanna Heinricha Behrendsa**, a później przejął go specjalista od propagandy Franz Alfred Six. Wspominając tego ostatniego, **Czesław Madajczyk** wskazywał: „W aparacie policyjnym zwraca uwagę kilku ludzi ze świata nauki. Należał do nich SS -Br[igade]f[ührer] F. A. Six, profesor uniwersytecki, współorganizator E[insatz]gr[uppen] na Polskę, przewidziany jako szef policji i SS w okupowanej Anglii, szef Vorkommando Moscau, a później szef VII urzędu RSHA i łącznik z resortem Ribbentropa".

Urodzony 12 sierpnia 1909 r. w Mannheim Franz Alfred Six w młodości zrobił błyskawiczną karierę. Jeszcze jako student uniwersytetu w Heidelbergu w 1929 r. związał się z Nationalsozialistische Deutsche Studentenbund. Od 1930 r. był członkiem liczącej się już wówczas w parlamencie Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (NSDAP). Kolejnym krokiem było

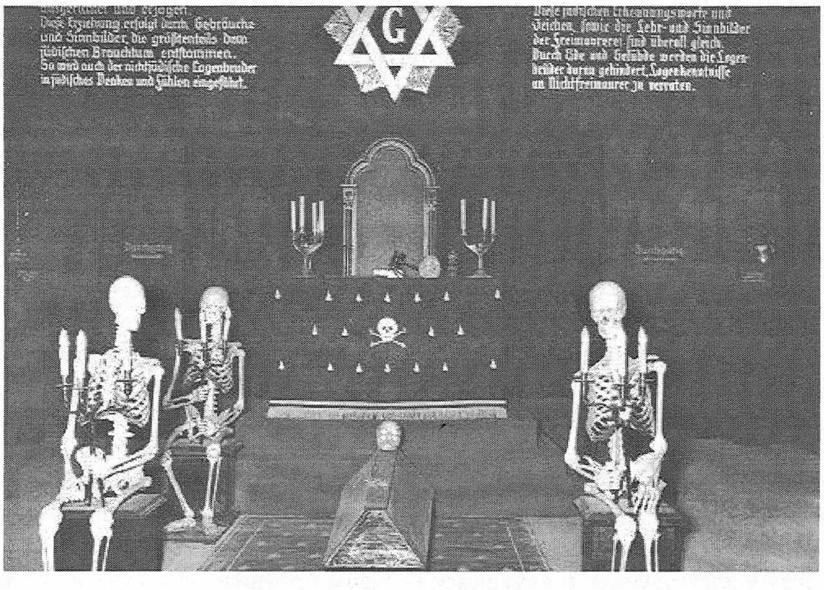

Slajd propagandowy „Żydostwo , Masoneria i Bolszewizm", 1936

wstąpienie w 1932 r. do Sturmabteilung der NSDAP (SA), a następnie w 1935 r. do Schutzstaffel der NSDAP (SS) i kariera funkcjonariusza Sicherheitsdienst des Reichsführers-SS (SD). Ze strukturami tymi związał Six kolejną dekadę swojego życia. Równocześnie z tymi działaniami przez cały czas starał się dbać o rozwój kariery naukowej. Ukończywszy studia na Uniwersytecie w Heidelbergu, kontynuował naukę i w 1934 r. obronił dysertację doktorską zatytułowaną *Die politische Propaganda des Nationalsozialismus*. Opracowanie to ukazało się zresztą dwa lata później drukiem pod nieco zmienionym tytułem *Die Politische Propaganda der NSDAP im Kampf um die Macht* (1936). W tym samym czasie w 1936 r. ogłosił też rozprawę habilitacyjną *Die Presse der nationalen Minderheiten im Deutschen Reich.*

Jeszcze w 1935 r. Six został szefem Centralnego Wydziału „Prasa i Biblioteka" w SD-Hauptquartier z siedzibą w Berlinie. Jak podkreślał **Karol Grünberg**: „zajął się opracowaniem jednolitego systemu ewidencjonowania w specjalnych kartotekach wszelkich informacji dotyczących pracy, postaw politycznych środowisk dziennikarskich, publicystów i wydawców". Kariera funkcjonariusza SD i kariera pracownika naukowego to dwie drogi, po których Six starał się podążać równolegle. Od 1937 r. był profesorem na Uniwersytecie w Königsbergu, gdzie zajmował się naukowo przeciwnikami reżimu nazistowskiego. W 1938 r. stał na czele działającego podczas Anschlussu Austrii Einsatzkommando Österreich. W marcu wraz wojskiem do Austrii wkroczyło około 2000 funkcjonariuszy SD i Gestapo, którzy przystąpili do masowych aresztowań wszystkich przeciwników. Jedną ze wskazywanych podczas tej akcji grup byli wolnomularze. W 1938 r. został kierownikiem Amtu II w SD-Hauptquartier, a w 1940 r. dziekanem na Auslandswissenschaftlichen Fakultät w Berlinie. Dało mu to znacznie większe możliwości i usiłował w tym okresie stworzyć *think tank* zrzeszający nazistowskich naukowców z różnych instytucji. Jeśli chodzi o pracę naukową, to koncentrując się przeciwnikach reżymu, sporo uwagi poświęcał wolnomularstwu i w kolejnych latach był też autorem kilku prac mu poświęconych, w tym: *Freimaurerei und Judenemanzipation* (1938), *Freimaurerei und Christentum* (1940) i *Studien zur Geistesgeschichte der Freimaurerei* (ok. 1942).

Awansowany w 1939 r. do stopnia SS-Standartenführera, stał się niewątpliwie jedną z kluczowych postaci SD-Hauptamtu, aktywnie angażując się w tworzenie rasistowskiej polityki i logistyki prześladowań Żydów. Podczas przygotowań w 1939 r. agresji na Polskę był członkiem Sztabu Heydricha dla likwidacji całego kierownictwa polskiego i odpowiadał za działalność SD w tym zakresie. W 1940 r. Six został pełnomocnikiem szefa Sipo i SD w Wielkiej Brytanii, z zadaniem likwidacji antynazistowskich organizacji i aresztowania przedstawicieli życia politycznego i naukowego na Wyspach Brytyjskich. Z tego okresu pochodzi zawierający 2820 nazwisk *Sonderfahndungsbuch G.B.*, stanowiący przygotowaną dla oddziałów Einsatzkommando listę proskrypcyjną Brytyjczyków i zamieszkujących na Wyspach emigrantów z okupowanej Europy. Odrębny wykaz

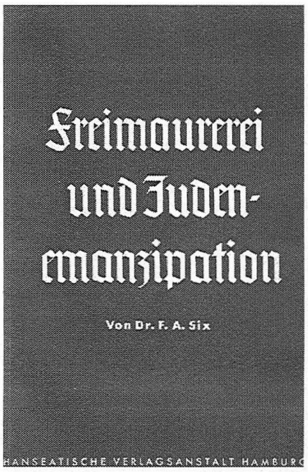
Antysemicka i antymasońska wystawa „Wieczny Żyd", Monachium, 1937

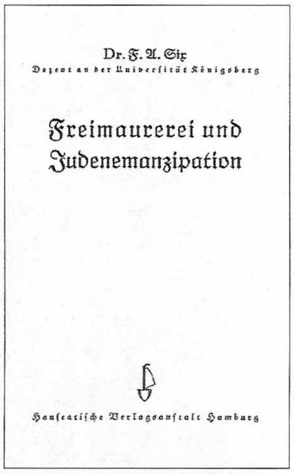
objął wiele organizacji, które miały zostać zlikwidowane, m.in. wolnomularstwo, Świadkowie Jehowy czy skauting. W 1941 r. Six został szefem jednego z oddziałów operacyjnych Einsatzgruppe B Vorkommando Moskau (VK Moscow/SK 7c), którego głównym zadaniem miało być przejęcie archiwów komunistycznych po zdobyciu Moskwy. W jednym z raportów pisał: „Vorkommando Moskau zmuszony był wykonać wyrok na kolejnych 46 osobach, wśród nich 38 Żydach, którzy próbowali stworzyć niepokoje i niezadowolenie w nowo powstałym getcie Smoleńskim". W 1943 r. Six w randze Ministerialdirigent kierował Kulturpolitischen Abteilung w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Po wojnie Six ukrywał się na farmie w Hesji pod nazwiskiem Georg Becker. Aresztowany przez Amerykanów, w 1948 r. stanął przed amerykańskim trybunałem wojskowym w IX procesie norymberskim przeciwko członkom Einsatzgruppen. 10 kwietnia 1948 r. trybunał pod przewodnictwem sędziego **Michaela A. Musmanno** skazał go na 20 lat więzienia. Wydawałoby się, że w tym momencie kariera tego ambitnego czterdziestolatka definitywnie się zakończyła. Nic bardziej mylnego... Proces i surowy wyrok w procesie grup operacyjnych stanowił jedynie krótki epizod w jego życiu. Już w. październiku 1952 r. amerykański Wysoki Komisarz w Niemczech **John Jay McCloy** podjął decyzję o ułaskawieniu Sixa.

> *Mając bogate doświadczenie w zakresie propagandy, prof. Six nadal zajmował się tą dziedziną, choć teraz nazywało się to już nie propaganda, lecz marketing.*

Gdy latem 1945 r. gen. **Reinhard Gehlen** z amerykańskim błogosławieństwem przystąpił do tworzenia powojennej niemieckiej służby wywiadowczej Organisation Gehlen, zadeklarował nie zatrudnianie nikogo, kto był zaangażowany z SS i Gestapo. Obietnica ta miała się nijak do realizowanej przez niego praktyki i jak wskazują **Jonathan Vankin** i **John Whalen**: „od razu złamał oficjalne słowo, zatrudniając co najmniej sześciu członków SS i weteranów Sicherheitdienst. A elita amerykańskiej inteligencji odwracając się, spoglądała w innym kierunku. Dwa znane powojennych transfery dokonane przez Gehlena to dr Franz Alfred Six i **Emil Augsburg**, weterani wywiadu SS zaangażowani w masową zagładę Żydów. Obaj byli zbrodniarzami wojennymi". Zwolniony w 1952 r. z Landsberger War Criminal Prison Six niemal natychmiast zaczął pracować w Organizacji Gehlena, a później Bundesnachrichtendienst.

Kiedy doszło do głośnego procesu SS-Obersturmbannführera **Adolfa Otto Eichmanna** w maju 1961 r., stojący na czele Sądu Najwyższego Izraela **Moshe Landau**, na wniosek adwokata oskarżonego, zwrócił się do władz niemieckich o pomoc prawną w zakresie przesłuchania jako świadka [Franza] Alfreda Sixa zamieszkałego w Kressbronn/Bodensee przy Weinbergstraße 14. Było to spowodowane tym, że praktycznie już od 1938 r. Six był strukturach SS przełożonym Eichmanna. Co zadziwiające, człowiek, który pełnił jedną z kluczowych roli w SD, poza tym jednym razem praktycznie nie był niepokojony. Mając bogate doświadczenie w zakresie propagandy, prof. Six nadal zajmował się tą dziedziną, choć teraz nazywało się to już nie propaganda, lecz marketing. W 1957 r. został szefem reklamy w zakładach Porsche Diesel Motorenbau GmbH w Friedrichshafen. Był też wykładowcą w jednej z największych europejskich szkół zarządzania Akademie für Führungskräfte der Wirtschaft oraz autorem książek *„Marketing in der Investitionsgüterindustrie. Durchleuchtung, Planung, Erschließung* (1968) i *Ein neues Marketing in einer neuen Welt* (1974). Pod koniec życia wycofał się do Caldaro w Południowym Tyrolu, gdzie były nazistowski architekt **Hermann Giesler** zbudował dla niego dom. We względnym spokoju Six przeżył tam do połowy lat 70., kiedy to 9 lipca 1975 r. zmarł we włoskim Bolzano. ❋

